

“Coffee and Tea”

Viatge d'estudis de segon d'Educació Social a Holanda

Els estudiants de segon d'Educació Social vàrem anar a Eindhoven (Holanda) la setmana del 5 al 8 de febrer de 2008 amb dos objectius: veure com és la realitat dels centres educatius en aquest país i gaudir de les estones lliures del viatge tots plegats. Hem fet aquest article per poder-vos explicar la nostra experiència durant aquests dies i compartir com és la feina dels educadors en aquest país i el funcionament dels centres en els quals treballen, sense oblidar-nos de la vesant més lúdica.

▸ Visites a Holanda

La primera visita que vàrem realitzar va ser al Fontys University on es realitzen els estudis d'Educació Social. Els professors de la Universitat ens van explicar que a diferència de nosaltres, a segon els alumnes s'especialitzen en modalitats diferents fent que puguin aprofundir en l'àmbit que més els interessa.

També ens agradaria destacar un mètode d'avaluació, orientació i interacció que realitzen mitjançant filmacions. Es tracta de gravar la intervenció educativa dels alumnes i professionals per tal de ser més conscients dels errors i encerts i poder realitzar una millor pràctica.

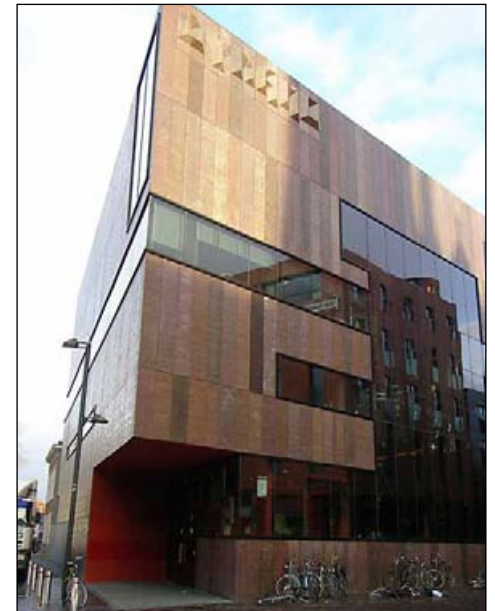
El mateix dia per la tarda vam visitar el centre de salut mental GGZe, on un usuari del centre ens va fer una conferència explicant-nos com s'organitzen per defensar els seus drets. De la informació que ens va aportar aquesta persona, el que més ens va sobtar va ser un projecte que estaven duent a terme en aquell moment. Aquest consisteix en la creació d'una llar subvencionada per l'estat on persones que volen posar fi a la seva vida conviuen durant un any per tal de buscar un motiu per seguir endavant. Si durant aquest període no l'han trobat, tenen dret a una mort digna.

Cal destacar que en una de les unitats de GGZe no intervenen professionals i els

usuaris poden triar si segueixen amb la medicació que tenien establerta o no.

Relacionat amb aquest tema, les persones que deixen la medicació ho fan perquè volen tenir control sobre elles mateixes i la seva malaltia. Per això, es considera molt important la comunicació entre aquests per tal d'ajudar-se mútuament.

L'endemà al matí ens vam dividir en dos grups: uns vàrem anar a una organització per persones amb discapacitat psíquica i els altres a un centre relacionat amb la joventut i el treball comunitari. En el primer ens van

dividir en tres grups: uns van anar a un centre de dia localitzat a un poble, els altres van anar a un altre centre de dia a la ciutat on van poder veure el treball artístic que les pròpies persones amb discapacitat duïen a terme i els altres al centre residencial que gaudeix d'unes instal·lacions molt complertes, unes dimensions considerables i uns serveis molt adequats i específics com, per exemple, la sala de relaxació.

Vam poder observar que les persones amb discapacitat profunda tenien la possibilitat de viure en llars de vuit persones, al costat del centre de dia amb educadors les 24 hores i això ens va sorprendre molt positivament.

El segon grup van visitar el centre de joves Dynamo. Aquest és el centre per joves més gran de tot el país i l'ajuntament va invertir-hi uns 40.000. S'hi realitzen tot tipus d'activitats com concerts, actuacions, dansa, boxa, cercles de conversa per a noies adolescents, etc. i tenen diferents serveis dins d'aquest com és el FAQ (preguntes freqüents), gimnàs, bar, sales de trobada, 7 sales de concert per a diferents estils de música amb les corresponents barres, cibercafé, etc.

En aquest centre es troben tot tipus de joves i s'adiu a tots els gustos i estils. És un dels centres més innovadors que hi ha. Dels 120 usuaris, n'hi ha de tot tipus: persones derivades i d'altres que hi van per motivació

pròpia. Per tal de no pagar pel servei, han de fer alguna cosa a canvi pel centre ja sigui actuacions o voluntariat. El que més ens va sorprendre va ser la gran quantitat de diners que hi van invertir, les dimensions del centre i el fet d'adequar-ho als gustos i a les necessitats de tots els joves de la ciutat.

A la tarda vàrem anar a un centre familiar, on ajuden les famílies a orientar-los i a respondre tots els dubtes que puguin tenir relacionats amb l'educació dels seus fills. Ens

va sorprendre que hi hagués un servei d'atenció a tot tipus de famílies, sense necessitat de tenir una problemàtica específica.

L'endemà vàrem anar a Amsterdam. Tots plegats vam visitar la casa-museu d'Ana Frank i vam poder aprofundir en la història, apropar-nos a l'època i a les vivències d'aquella comunitat.

Cal dir que, a Holanda, les persones són molt atentes. Tots els centres que vam visitar

ens van oferir “coffee and tea” i pastetes molt bones. També en alguns centres ens van convidar a dinar, la qual cosa vam agrair.

Per acabar, ens agradaria comentar que, en general, les visites van ser molt interessants i vam poder observar les diferències que hi ha entre els centres dels dos països. Referent al tracte dels professionals cap als usuaris, els consideren “clients”, paraula que ens sobta i ens fa reflexionar sobre el tracte que reben.

Estones lliures

En general, el viatge va estar ple de noves experiències i nous ambients enriquidors per tots. Després de totes les visites teníem una estona lliure que la utilitzàvem per fer diverses coses com passejar pel carrer coneixent la ciutat.

Per la nit, vam poder veure com viuen allà el Carnaval i uns quants de nosaltres vam coincidir en una carpa on es reunia gent amb disfresses molt originals i variades. Ens ho vam passar molt bé ballant certes cançons molt conegudes pels holandesos i ens va sorprendre que en Bisbal hagués pogut arribar a versionar les seves cançons en holandès!

El dia següent, després de molt passejar, entre riure i riure, vam decidir fer un gran sopar junts. La veritat és que va estar molt bé i ens va servir per poder estar tots en un mateix lloc sense que formés part de la programació. Totes, entre altres coses, recordem el gran pastís de xocolata, tant pel seu sabor incomparable com per les seves dimensions.

I, òbviament, la majoria vam aprofitar el viatge per conèixer l'interior dels “coffee shops” i, sense saber per què, tots sortíem cap a l'hotel amb un somriure estrany i certa tonteria.

Quan vam ser a Amsterdam, en sortir de la casa museu de l'Ana Frank cadascú va invertir el temps fent turisme segons les seves preferències. Vam

poder visitar el mercat de les flors, el mercat de segona mà, el museu Van Gogh, la plaça Dam i, de ben segur, ningú no es va oblidar de fer un tomb pel sorprenent barri vermell.

En conjunt, el viatge va ser breu però intens. Vam poder veure els diferents estils de vida i de transport (bicicletes), horaris, menjar, beure, etc...

Tots vam gaudir molt i vam compartir molts moments inoblidables amb els nostres companys i el nostre anglès. Esperem que els altres cursos que vindran puguin repetir aquesta experiència.

Gemma Pagès, Tània Hernández, Eva De La Morena, Anna Orta. Estudiants de 2n d'Educació Social

